10 Αυγούστου 2016

Νευρική Ανορεξία, μια ματιά σε μία δύσκολη νόσο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Φωτο:Noell S. Oszvald

Πρόκειται για μία ψυχική διατροφική διαταραχή για την οποία ακούμε ολοένα και περισσότερα τον τελευταίο καιρό. Η νόσος κάνει την εμφάνισή της ήδη από τον 14 ^{ο} αιώνα σε νεαρές καθολικές μοναχές που εμφανίζονται ιδιαίτερα αδυνατισμένες οι οποίες ενδίδονται σε επιτηδευμένη, παρατεταμένη νηστεία και δεν έχουν αντίληψη της σοβαρότητας της κατάστασής τους. Ωστόσο επίσημα στην ιατρική βιβλιογραφία εισάγεται για πρώτη φορά το 1873 από τον SirWilliam Gull.

Με το πέρασμα των δεκαετιών το φαινόμενο της νευρικής ανορεξίας βρίσκει ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό ‘υποστηρικτών’ του με ακραία κατάληξη ακόμη και τον θάνατο μερικών από αυτών. Αποτελεί τη διατροφική διαταραχή με το

μεγαλύτερο ποσοστό θνησιμότητας.

Τα αίτια της νόσου είναι πολλά και σχετίζονται με την ίδια την προσωπικότητα του ασθενή, το διαταραγμένο οικογενειακό περιβάλλον, τα κοινωνικά πρότυπα που λαμβάνει. Πρόκειται για μία διαταραχή που σχετίζεται άμεσα με την αίσθηση του εαυτού, την αυτονομία και την ταυτότητα με εμμονή στην εικόνα του σώματος και στο βάρος.

Σημάδια που θα οδηγήσουν στην υποψία της νόσου:

- Η Ανορεξία. Μία συμπεριφορά που εκδηλώνεται στην έναρξη της νόσου, με περιορισμό της τροφής που έχει συνήθως ταχεία και σφαιρική εξέλιξη. Πρόκειται κυρίως για μία διαστρεβλωμένη στάση απέναντι στην τροφή και την διατροφή, ενώ είναι ακούσια και θεληματική.
- Η Αμηνόρροια που μπορεί να εμφανιστεί ως εναρκτήριο σύμπτωμα και εντάσσεται στο φάσμα των ενδοκρινολογικών διαταραχών της ωοθήκης, αλλά μπορεί να εμφανιστεί και μερικούς μήνες αργότερα.
- Η Απίσχνανση, εμφανίζεται ως αποτέλεσμα της ανορεξίας και σχετίζεται με τις ιδιομορφίες του διαιτολογίου των ασθενών που διατηρούν για πάρα πολύ καιρό τη λήψη πρωτεϊνών.

Επιστήμες όπως της Ιατρικής, της Ψυχιατρικής και της Διατροφής ερευνούν και αναλύουν καθετί νέο που προκύπτει ώστε να βάλουν τέλος στη διαταραχή της Ανορεξίας. Η διατροφική παρέμβαση θα πρέπει να επανασυνδέεται μέσα από τη συνολική ψυχολογική κατάσταση του ασθενούς . Βασικός στόχος να διορθωθεί η σύσταση σώματος του ασθενή με βασική ύπαρξη επαρκούς κυτταρικής λειτουργίας.

Είναι σημαντικό η νόσος να λάβει την ουσιαστική προσοχή που χρειάζεται, να κατανοηθεί απόλυτα η σημασία της και οι κίνδυνοι που την ακολουθούν. Ας βοηθήσουμε με τη θετική μας στάση όλους τους ανθρώπους που νοσούν και είναι γύρω μας, τα καχύποπτα βλέμματα και τα αρνητικά σχόλια δεν βοήθησαν ποτέ κανέναν.

Γιαννιώτη Θ. Πωλίνα

Διαιτολόγος-Διατροφολόγος

Πηγή: polinagiannioti.gr